

tribut **Angela Davis**

Míriam Hatibi

Consultora de comunicació

@miriamhatibi

Nascuda al 1944 a Birmingham, a l'estat d'Alabama una de les zones més impactades pel racisme als EUA, Angela Davis s'ha convertit en el símbol del moviment pels drets civils. Entre totes les coses que es poden admirar de Davis —i creieu-me, n'hi ha moltes— vull destacar la seva resistència a convertir-se en «la cara» del moviment i la seva lucidesa a l'hora de fugir de l'individualisme.

De la seva família i del seu barri en va heretar la necessitat de lluitar per un moviment que realment alliberés les persones negres del racisme, la discriminació i la violència que patien. La seva vinculació al Partit Comunista dels EUA i al Black Panther Party [Partit de les Pantes Negres] la va posar en el punt de mira i va ser detinguda amb 28

anys. El moviment que demanava la seva llibertat, «Free Angela Davis», va aconseguir repercussió mundial i de seguida es va convertir en un nom conegut.

Va ser en sortir de la presó que va escriure la seva biografia, on relata tot aquest recorregut. No obstant això, aquesta autobiografia no existiria si no fos per Toni Morrison (1931-2019), premi Nobel de Literatura i escriptora i editora negra. Va ser ella qui la va convèncer perquè acabés escrivint un llibre que, en principi, Angela Davis no tenia massa clar com fer.

Més enllà del que explica a la seva autobiografia, que és molt interessant, en les introduccions tant de la versió original com de la traducció publicada per l'editorial Capitán Swing, hi apareixen una sèrie de frases que la representen molt. Allà, sembla que faci una disculpa quan escriu «Em vaig resistir a escriure el llibre perquè creia que al centrar-me en la meva història personal podria desviar l'atenció del lector del més important: el moviment popular, que va ser el que va donar a conèixer el meu cas des del

principi». La col·lectivitat, per ella, és clau. No hi ha cap moviment que pugui avançar i seguir sent rellevant si se centra només en un individu i no aconsegueix una consciència col·lectiva, en la que cada persona es qüestioni quin és el seu paper dins de tot plegat.

Sí, moltes de les coses que li van passar van ser per ser Angela Davis. Però moltes de les opressions que ha conegut han estat per ser negra, per ser dona o per ser comunista, i això fa que la seva història no pugui ser la d'un individu que creu en una causa sinó la d'una persona que forma part d'un moviment, en el qual hi ha moltes altres persones vivint les mateixes opressions.

Aquesta idea es repeteix molt a la seva obra i és el que la converteix en un referent capaç d'anar més enllà de la instrumentalització que el capitalisme i el consumisme fan de totes les cares conegudes.

La seva vida i recorregut es recullen en infinitat de vídeos, documentals, articles i, fins i tot, en merxandatge molt divers, però com diu a l'edició espanyola de la seva autobiografia

«no volia contribuir a la tendència ja estesa de personalitzar i individualitzar la història».

No deixa de tenir un punt d'ironia dedicant-li tota una pàgina quan, precisament, la seva militància defensa el contrari. Però potser aquesta pàgina ens serveix per reflexionar sobre els moviments socials personalistes que ens trobem a dia d'avui.

En general, la seva autobiografia té un equilibri admirable entre allò que és personal, polític i col·lectiu. Alhora, no deixa de ser una proposta extremadament radical, plantejant un moviment comunista als EUA i situant les cures al centre.

He d'acabar aquest tribut recordant les sensacions d'Angela Davis quan li anuncien que pot sortir de la presó. Es pregunta «Per què jo i no els altres? No vaig poder evitar sentir-me culpable». La generositat política que s'amaga darrere d'aquesta pregunta és el que cal en qualsevol moviment pels drets civils de totes les persones.

**Autobiografía
Angela Davis**

Capitán Swing
Madrid, 2016

Angela Davis, activista i professora emèrita per la University of California, és un símbol de la lluita pels drets civils, polítics i socials, tant al seu país com arreu del món. La seva tasca de divulgació i pensament l'ha portat a publicar diversos llibres sobre temàtiques molt diverses: des del feminisme fins al sistema de classes socials, passant pel sistema penitenciari nord-americà. La seva obra, com la seva vida, ha estat dedicada a la lluita per l'alliberament contra totes les formes d'opressió. ■